

Dosarul nr. 2ra-1785/18

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) N. Pasecinic
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila

Î N C H E I E R E

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Cucu (Ciornaia) Nina și Ministerul Justiției,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cucu (Ciornaia) Nina împotriva Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins apelurile declarate de Ministerul Justiției și Cucu (Ciornaia) Nina și s-a menținut hotărârea din 24 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 03 iulie 2017 Cucu (Ciornaia) Nina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, Cucu (Ciornaia) Nina a menționat că a înaintat executorului judecătorec Butucea Ion spre executare titlul executoriu emis de Judecătoria Ciocana, municipiul Chișinău la 26 mai 2015 cu privire la încasarea de la Codreanu Natalia a sumei de 21 200 euro cu titlu de datorie.

A specificat că prin încheierea executorului judecătorec din 02 noiembrie 2015, titlul executoriu a fost strămutat conform competenței executorului judecătorec Mațarin Anatolie pentru expedierea documentelor executorii la locul de muncă a lui Codreanu Andrei pentru urmărirea salariului, care este soțul debitoarei Codreanu Natalia.

Prin încheierea executorului judecătorec Mațarin Anatolie din 13 noiembrie 2015, s-a refuzat în expedierea la locul de muncă a documentului executoriu.

A invocat că titlul executoriu nu a fost executat, iar executorul judecătoresc nu a întreprins alte măsuri în vederea executării hotărârii judecătorești.

Reclamanta Cucu (Ciornaia) Nina a solicitat constatarea încălcării dreptului său la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 26 mai 2015 a Judecătoriei Ciocana, municipiul Chișinău, încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției a sumei de 30 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea sumei de 21 200 euro cu titlu de prejudiciu material.

Prin hotărârea din 24 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Cucu (Ciornaia) Nina.

S-a constatat încălcarea dreptului Ninei Cucu (Ciornaia) la neexecutarea hotărârii din 26 mai 2015 a Judecătoriei Ciocana municipiul Chișinău.

S-a încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul Ninei Cucu (Ciornaia) suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, acțiunea s-a respins.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că executorul judecătoresc nu a întreprins toate acțiunile necesare în vederea executării titlului executoriu, manifestând o atitudine pasivă la executarea hotărârii din 26 mai 2015 a Judecătoriei Ciocana municipiul Chișinău.

De asemenea, prima instanță a conchis că executorul judecătoresc a pus la baza procedurii de executare din 06 iulie 2015, care a fost intentată în baza documentului de executoriu emis de Judecătoria Ciocana municipiul Chișinău la 26 mai 2015 cu privire la încasarea de la Codreanu Natalia în beneficiul Ninei Ciornaia a datoriei în sumă de 21 200 euro, alte acțiuni întreprinse de acesta în cadrul altei proceduri de executare, fapt inadmisibil, chiar dacă în ambele proceduri de executare figurează același debitor Natalia Codreanu.

La fel instanța a reținut că după intentarea procedurii de executare,

Astfel, prima instanță a concluzionat că Cucu (Ciornaia) Nina a avut o atitudine activă, adresându-se către executorul judecătoresc Butucea Ion pentru a întreprinde toate acțiunile necesare în vederea executării documentului executoriu.

Prin urmare, prima instanță a ajuns la concluzia că hotărârea din 26 mai 2015 a Judecătoriei Ciocana municipiul Chișinău nu a fost executată pe parcursul a 2 ani și 4 luni și astfel urmează a fi constatăta încălcarea dreptului Ninei Cucu (Ciornaia) la neexecutarea hotărârii din 26 mai 2015 a Judecătoriei Ciocana municipiul Chișinău și acordarea unei satisfacții echitabile din contul bugetului de stat pentru repararea prejudiciului moral în sumă de 5 000 lei.

Referitor la pretenția privind repararea prejudiciului material, prima instanță a reținut că reclamanta nu a demonstrat că prin neexecutarea hotărârii din 26 mai 2015 a Judecătoriei Ciocana municipiul Chișinău i-a fost cauzat prejudiciu material.

Prin decizia din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile declarate de Ministerul Justiției și Cucu (Ciornaia) Nina și s-a menținut hotărârea din 24 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 19 iunie 2018 Cucu (Ciornaia) Nina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor

judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Recurenta Cucu (Ciornaia) Nina în motivarea recursului a relatat că instanțele de judecată nu au luat în considerație jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului pe cazuri similare.

La 19 iulie 2018 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Recurentul Ministerul Justiției, în motivarea recursului a menționat că instanța de apel verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, eronat a interpretat dreptul material cu privire la repararea prejudiciului material.

De asemenea, a invocat că neexecutarea hotărârii judecătorești nu poate fi imputată exclusiv organelor statului implicate în procedura de executare.

La caz a specificat că executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile care puteau fi în mod rațional întreprinse pentru executarea documentului executoriu.

Astfel a relatat că unul din factorii care afectează procedura de executare a hotărârii judecătorești ține în mod direct de comportamentul părților și anume în persoana debitorilor procedurii de executare.

De asemenea, a relatat că instanța de apel nu a luat în considerație și jurisprudența stabilită de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în partea ce ține de calitatea debitorului executării, în condițiile în care la caz, debitorul nu este o autoritate de Stat, dar un terț privat.

Totodată a menționat că acordarea sumei de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral este nejustificată și exagerată. Or, simpla constatare a încălcării dreptului reprezintă prin sine o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 18 aprilie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 19 iunie 2018 de către Cucu (Ciornaia) Nina și la 19 iulie 2018 de către Ministerul Justiției, respectiv se consideră depuse în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de către Cucu (Ciornaia) Nina și Ministerul Justiției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de către Cucu (Ciornaia) Nina și Ministerul Justiției.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari